

Arrest

nr. 182 659 van 22 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat GREENLAND loco advocaat M. MERRIE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische origine. U gaf aan een sjiitische moslim te zijn, afkomstig uit Al-Qurnah in de provincie Basra. In 2004 werd uw vader, die de rang van Adu Farah (afdelingslid) had in de Ba'athpartij, ontvoerd. Sindsdien heeft u niets meer van hem vernomen. In 2007 werd één van uw broers, met name Nasrat, vermoord nadat hij was teruggekeerd uit Syrië. Van de moordenaars is tot op heden geen spoor, ook weet u niet waarom uw broer gevisieerd zou zijn geweest.

Uw persoonlijke problemen begonnen in 2009. In tegenstelling tot uw broers, die allen praktiserende moslims zijn, conformeerde u zich niet aan de u opgelegde religieuze gebruiken. Zo dronk u regelmatig

alcohol. Op een dag, u stond buiten te genieten van een glaasje, kwamen er vier jongemannen langs. Zij apprecieerden niet dat u in het openbaar alcohol dronk. Zo ontstond er een discussie die al snel uitmondde in een scheldpartij en uiteindelijk ook een handgemeen. U werd verschillende keren geslagen, in die mate zelfs dat u uw kaak brak. Uzelf liet zich ook niet onbetuigd, twee jongemannen kregen er van langs.

Dit incident was de oorzaak voor een conflict tussen uw clan, Al-Rubaie, en de clan van uw aanvallers, Al-Zirgan. Uw broer Mohammed, die generaal is bij de Irakese federale politie en momenteel strijd levert in de provincie Anbar, vertegenwoordigde uw familie in de verzoeningspoging. Er werd overeengekomen dat uw familie, daar u twee slachtoffers had gemaakt en uw aanvallers slechts één, de andere clan 15 miljoen Irakese Dinar zou betalen. Na deze rekening vereffend te hebben, werd dit conflict als opgelost beschouwd.

Echter, deze vier jongemannen bleken ook banden te hebben met het Mehdileger, zij lieten het incident niet los. Alcohol drinken werd door deze militie beschouwd als een schande en gezien zij de feitelijke macht hadden in Basra, werd u beperkt in uw bewegingsvrijheid. Dit kwam ook de relatie met uw broer Mohammed niet ten goede. Het kwam zelfs zo ver dat hij u op een bepaald ogenblik de toegang tot het huis verbood en al uw familiale rechten afnam. Sinds deze dag bent u niet meer teruggekeerd naar Al-Qurnah en heeft u uw moeder en uw broers niet meer gezien. U belde uw moeder slechts in het geheim, dit om de goede relatie tussen uw moeder en uw broers niet in het gedrang te brengen. U belde slechts eenmaal naar uw broer Mohammed, dit met de vraag om uw identiteitsdocumenten over te maken. Dit was in juli 2015, net voor u vluchtte uit Irak. De documenten werden u uiteindelijk bezorgd na bemiddeling van uw oom en uw moeder.

Nadat u uit uw ouderlijk huis werd gezet, trok u naar uw oom langs moeders kant en uw grootouders in Bagdad, in de al-Shaabwijk. U bleef hier enkele maanden en in deze periode kwam u in contact met een Koerd, die voor u een tewerkstelling regelde bij de televisiezender Al-Fayhad in Suleymaniah, gelegen in de Koerdische Autonome Regio (KAR). U kon hier aan de slag als bewaker vanaf 1 januari 2010. Deze man stond de eerste maanden borg voor u, later stond uw werkgever voor u in op basis van uw werkcontract. U verbleef zonder enige vorm van problemen tot september 2014 in deze stad, u verbleef in een woning die ter beschikking werd gesteld door uw werkgever, u had een, weliswaar beperkt, sociaal leven en u verdiende goed geld.

Echter, toen de Islamitische Staat (IS) zijn offensief lanceerde en er als gevolg hiervan vele Koerdische strijders sneuvelden, veranderde het maatschappelijke klimaat in de KAR. De Koerdische frustraties werden geuit tegen de Arabische bevolking van de KAR. De situatie werd ondraagbaar voor u. U besloot in september 2014, zoals een twaalfstal collega's u al hadden voorgedaan, ontslag te nemen bij de televisiezender en elders een nieuw bestaan op te bouwen. U keerde terug naar Bagdad, gezien de weg naar Europa nog niet open was. U trok opnieuw in bij uw oom langs moeders kant. Wegens onredelijke eisen van enkele potentiële werkgevers vond u geen werk. U verliet de woning ook niet zo vaak en trachtte zoveel mogelijk geld te sparen om uw vlucht naar Europa te kunnen financieren.

Toen u in mei of juni 2015 merkte dat de weg naar Europa opende, besloot u ook om uw kans te wagen. U nam contact op met een vriend van u, deze bracht u in contact met een smokkelaar die vanuit Basra opereerde. U ging op 5 juli 2015 naar Basra, u passeerde enkel langs het Turks consulaat om de nodige documenten te bekomen en vertrok dezelfde dag nog per vliegtuig naar Istanbul, Turkije. Van hieruit reisde u verder naar Griekenland, waarna u uw reis over het Europese vasteland verderzette richting België. U kwam hier aan op 27 juli 2015 en een dag later, op 28 juli 2015, diende u een asielaanvraag in. Bij een eventuele terugkeer naar Irak vreest u geen onderdak te zullen vinden als gevolg van het feit dat uw rechten op de erfenis u ontnomen werden.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart (uitgegeven op 15 februari 2009 in al-Qurnah); uw nationaliteitsbewijs (uitgegeven op 7 juli 2001); en de partijkaart van uw vader.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u de afgelopen jaren, sinds eind 2009, hoofdzakelijk in Suleymaniyah verbleef.

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in deze regio in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees

voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient u immers een persoonlijke vrees voor vervolging te koesteren. U gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar Irak, stelt u dat u geen persoonlijke problemen ondervonden heeft in Suleymaniyah (CGVS, p. 19). U verklaart wel dat na de opkomst van IS in Irak er een discriminatie ontstond van Arabieren door de inheemse bevolking (CGVS, p. 10), dat het contact tussen de Arabieren en de Koerden verslechterde (CGVS, p. 17), maar concrete incidenten kan u niet aanhalen (CGVS, p. 19). Integendeel zelfs, u stelt dat uw leven in Koerdistan perfect was; u verdiende goed, u leefde goed en uw leven was goed daar (CGVS, p. 11). Daarnaast verklaart u ook dat u er een normaal sociaal leven kon leiden, u geeft letterlijk aan dat als je je houdt aan de regels van de stad en als je geen overtredingen doet als een normaal burger, dan word je gerespecteerd, zoals hier in Europa eigenlijk (CGVS, p. 19). De reden om ontslag te nemen bij uw werkgever en uiteindelijk Koerdistan te verlaten geeft ook geen aanleiding om in uw hoofde een persoonlijke vrees voor vervolging te koesteren. U geeft namelijk slechts weer dat er reeds twaalf personen ontslag hadden genomen omdat de situatie niet meer houdbaar was (CGVS, p. 18). U verklaart daarnaast ook dat u vanuit uw werkgever geen druk ondervond om ontslag in te dienen, slechts de algemene omstandigheden veroorzaakten enige vorm van pressie om deze stap te zetten (CGVS, p. 17). Uw ontslag werd ook zonder problemen geaccepteerd, u stelt namelijk dat wegens de menselijke omstandigheden uw werkgever ermee akkoord ging waarmee u aangeeft dat de relatie met uw werkgever niet onoverkomelijk was geworden. U heeft bijgevolg niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Bovendien dient er opgemerkt te worden dat uw vertrek uit Irak een opportunistisch karakter heeft. Zo stelt u dat u in 2009 reeds naar Europa wou vertrekken, maar dat u enerzijds nog niet de financiële middelen had (CGVS, p. 11) en anderzijds dat de weg nog niet open was (CGVS, p. 20). Daarnaast verklaart u dat u, toen u zag dat in mei of in juni 2015 de weg zich opende en de mensen massaal vertrokken richting Europa, besloot om uw kans te grijpen (CGVS, p. 20). Hiermee geeft u aan dat uw vlucht gestoeld is op louter persoonlijke motieven, eerder dan op een actuele vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève.

Uit bovenstaande kan besloten worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in Suleymaniyah in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève. Wat betreft het gegeven dat elke persoon die de KAR wenst binnen te reizen een sponsor nodig heeft, dient te worden opgemerkt dat dit een louter praktische moeilijkheid is en dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat dit voor u onoverkomelijk is, gezien vooreerst bovenstaande vaststelling dat uw ontslag bij uw voormalige werkgever wegens menselijke omstandigheden aanvaard werd en dat de onderlinge relatie niet geschaad was. Voorts geeft u zelf aan dat u in 2009 zeer snel de nodige contacten heeft kunnen leggen om én werk te vinden in de KAR én een garant te regelen (CGVS, p. 8 en 16). Bovendien kan men aannemen dat het voor iemand die vijf jaar verbleven heeft in Suleymaniyah en deze zelf stelt dat hij er een perfect leven had en een goed sociaal leven heeft gekend, niet onoverkomelijk is om een persoon te vinden die zich voor hem borg wil stellen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

In casu betwist het CGVS niet dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Al-Qurnah in de provincie Basra, noch dat u daar geboren en getogen bent. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen evenwel niet noodzakelijk de actuele regio van herkomst. Het is evenwel de streek van actuele en feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Dienaangaande heeft u verklaard dat u uw initiële regio van herkomst, Al-Qurnah in provincie Basra, reeds meerdere jaren geleden, met name in 2009, verlaten heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat u sindsdien, en dit tot enkele maanden voor uw vertrek uit Irak, in de stad Suleymaniyah verbleven heeft en dat u zich er op een zodanig wijze feitelijk gevestigd heeft dat deze regio kan bestempeld worden als uw actuele en feitelijke regio van herkomst.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniyah te worden beoordeeld. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak

en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniyah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Zij tonen slechts uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet worden betwist. De partijkaart van uw vader toont zijn toenmalige lidmaatschap van de Baathpartij aan. De ontvoering van uw vader in 2004, dewelke u toeschrijft aan zijn lidmaatschap van de Baathpartij, houdt geen rechtstreeks verband met de redenen van uw vlucht. Bovendien haalde u uitdrukkelijk aan dat u zelf nooit problemen ondervond naar aanleiding van uw vaders voormalige lidmaatschap van de Baathpartij (CGVS, p. 4-5).

De informatie waarop het Commissariaat-Generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Inzake de aangevoerde feiten vervolledigt verzoeker zijn situatie als volgt: "De broer van verzoeker is naar de hoofd van zijn tribe met deze probleem gegaan en het werd besloten dat hij mocht uitgesloten worden gelet op zijn gedrag. Verzoeker brengt een foto van deze formele beslissing bij, samen met een vertaling. (stuk 7). De beslissing kwam na het verzoek van de broer van verzoeker en het blijft in het ouderlijke huis. Verzoeker wenst dit stuk vroeger in de procedure bij te brengen maar zijn moeder moest stiekem de beslissing nemen naar een buur zodat het kon gefotografeerd worden en overgemaakt per sms en dat taak was voor haar niet gemakkelijk."

2.1.2. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

"Verzoeker is overtuigd dat als hij terug naar Irak zou keren dat hij gearresteerd zou worden, gefolterd of mishandeld worden of gedood en dat gelet op het feit dat 'ongelovigen' worden daar niet getolereerd. Als men van religie wil veranderen of indien men als atheïst wil leven wordt men niet meer geaccepteerd door de maatschappij en is de risico op geweld aanzienlijk.

Zelfs in Erbil en Kurdistan waar men een meer open en seculaire maatschappij zou verwachten dan in de rest van Irak is het een probleem geworden om atheïst te zijn."

Verzoeker citeert landeninformatie.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 EVRM.

Verzoeker stelt: "Hoewel artikel 8 EVRM vatbaar is voor uitzonderingen, dient in elk geval het proportionaliteitsbeginsel te worden gerespecteerd.

Iedere staat dient erop toe te zien dat artikel 8 EVRM gerespecteerd wordt. Indien verzoeker terug naar Irak dient te keren, is dat helemaal niet het geval. Het recht van verzoeker op een privéleven wordt zwaar geschonden. Verzoeker zou nooit een normale leven kunnen leiden gelet op het feit dat zijn keuzes que levensstijl en religie worden in Irak niet gerespecteerd."

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de materiele motiveringsplicht.

"Verweerster onderschat of negeert de seculaire aard van de problematiek van verzoeker. Hij dronk alcohol, of mocht alcohol drinken gelet op het feit dat hij atheïst is. Zijn familie zijn moslims maar

verzoeker niet. Zijn familie heeft hem uit huis gezet door het feit dat zij zijn gedrag niet kon tolereren en zij wilde niet meer met hem geassocieerd worden.

Verweerster heeft de problemen van een atheïst in Irak genegeerd. Hij is niet veilig in Irak, niet in Bagdad, noch in Al Qurnah noch in Suleymaniyah. Zoals boven aangehaald, het is niet veilig om te leven als een atheïst in Irak. Zijn uitingen van zijn atheïsme zijn reeds gesanctioneerd door zijn broer en door andere groepen, en dat met geweld en sociale uitsluiting.

Verweerster kon niet het leven leiden dat hij in Irak wilde leven. Dat hij daar correct werd behandeld "als je je houdt aan de regels van de stad" wordt door verzoeker niet betwist. Zijn probleem is en was dat hij wilde zich niet houden aan de regels van de stad of de moslims en daarom is zijn verblijf daar ondraagbaar geworden. Verweerster negeert dit helft van het verhaal van verzoeker in haar beslissing.

Verweerster antwoordt niet op het gevaar dat verzoekster en haar gezin lopen en zij spreekt de inhoud van de stukken van verzoekster niet tegen."

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van het beginsel van redelijkheid.

"Verweerster beweert dat het wachten tot het mogelijk was om Irak te verlaten moet betekenen dat het vertrek van verzoeker een opportunistische karakter heeft.

Verweerster had geen geld om te vertrekken en de praktische mogelijkheden leken beperkte te zijn. Na het sparen en na het ontdekken van het feit dat de weg 'open' was, heeft verzoeker Irak kunnen verlaten. Alle erkende vluchtelingen moeten op een ogenblik, op praktisch vlak, in de mogelijkheid zijn geweest om hun herkomstland te verlaten. Sommigen kunnen onmiddellijk vertrekken, ander moeten wachten. Dat neemt niet weg dat zij vluchtelingen zijn.

Dit besluit van verweerster is onredelijk.

Als verzoekster stukken bijbrengt waaruit blijkt dat haar gezin in gevaar is bij terugkeer naar Irak, verweerster dient dit problematiek te beantwoorden."

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stel verzoeker, in wat zich aandient als een vijfde middel:

"Zoals verweerster zelf aangeeft, de veiligheidssituatie in Irak is inderdaad sinds 2013 verslechterd.

Alle gebieden in Irak zijn onstabiel, Koerdistan inbegrepen.

Reizen naar Irak wordt afgeraden.

Bovendien het is niet redelijk van verweerster te volhouden dat verzoeker moet beschouwd worden als zijnde van Suleymania als hij van slechts op opvang in Bagdad kon rekenen (zijn oom) en als hij van Al Qurnah afkomstig is (waar hij niet naartoe mag gelet op zijn gebrek aan religieuze overtuiging). Deze gebieden moeten geanalyseerd worden qua veiligheid. Het is onredelijk van verweerster om deze houding te nemen.

De autoriteiten in Irak zullen verzoeker niet beschouwen als zijnde van Suleymania afkomstig te zijn.

Zoals blijkt uit stuk 6, een terugkeer naar Suleymania is onmogelijk voor een niet-Koerd: (...)

Het systeem om een toestemming te krijgen is willekeurig en zonder connecties (en een sponsor), de aanvraag kan jaren duren.

Verweerster kan niet volhouden dat het veilig in Suleymania is en dat verzoeker er zomaar naartoe kan.

Dit is onredelijk en onzorgvuldig."

2.1.3. Middels aanvullende nota van 2 januari 2017 brengt verweerder nieuwe elementen bij, in casu "COI Focus, De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio d.d. 4 november 2016" en "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker in het derde middel stelt: "Verweerster antwoordt niet op het gevaar dat verzoekster en haar gezin lopen en zij spreekt de inhoud van de stukken van verzoekster niet tegen" en ook in het vierde middel stelt: "Als verzoekster stukken bijbrengt waaruit blijkt dat haar gezin in gevaar is bij terugkeer naar Irak, verweerster dient dit problematiek te beantwoorden" moet worden vastgesteld dat appellant een man is en er geen sprake is van een gevaar dat zijn gezin zou lopen aangezien verzoeker verklaart geen partner en kinderen te hebben (gehoor CGVS, p.4).

2.2.2. De overige middelen worden gelet op hun onderlinge samenhang samen behandeld.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.6. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij atheïst is. Te dezen wordt vastgesteld dat verzoeker bij het gehoor stelt hij een sjiitische moslim is maar het geloof niet praktiseert, wat hij aanduidt als de basis van zijn conflict (gehoor CGVS, p.3). Verzoeker verbindt het feit dat hij het geloof niet praktiseert aan het drinken van alcohol (gehoor CGVS, p. 6-7). Van verzoeker kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces naar het atheïsme is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van het atheïsme voor hem inhoudt. Dit geldt des te meer daar het afzweren van het geloof normalerwijze ingrijpende en verstrekkende gevolgen heeft voor de verzoeker. Verzoekers grondslag voor het atheïsme heeft echter een opportunistisch karakter, namelijk de mogelijkheid tot het nuttigen van alcohol. Verzoekers atheïstische overtuiging is niet ingegeven door een persoonlijke ontwikkeling en evolutie van inzichten in het sjiitische geloof naar het atheïsme. Inzake de kernelementen van zijn asielrelaas, namelijk de gebeurtenissen in de Koerdische Autonome Regio (KAR) waar verzoeker verbleef van januari 2010 tot september 2014, blijkt dat verzoeker aldaar geen enkel probleem had dat kan gerelateerd worden aan het nuttigen van alcohol. Waar kan worden vastgesteld dat het nuttigen van alcohol bezwaarlijk als grondslag van het atheïsme kan worden aanzien blijkt aldus dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij louter door het niet praktiseren (in het openbaar) van het sjiitisch geloof als atheïst kan worden aanzien. Verzoeker maakt op generlei wijze duidelijk hoe en waarom hij het sjiitisch geloof niet meer aanhangt.

Te dezen blijkt dat verzoeker op de vraag naar zijn religie nergens verklaart dat hij zichzelf als atheïst beschouwt; integendeel, op de vraag naar zijn geloof verklaart verzoeker steevast dat hij een sjiitische moslim is (cf. administratief dossier, stuk 13, Verklaring DVZ, persoonsgegevens, nr. 9; gehoor CGVS,

p.3). De overtreding van een geloofsregel impliceert niet noodzakelijkerwijze dat verzoeker dit geloof niet meer aanhangt, zeker nu hij niet aantoonbaar dat hij van dit geloof afviel ingevolge een (spiritueel) proces. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij door het nuttigen van alcohol als atheïst kan worden aanzien en dienvolgens een gegronde vrees voor vervolging zou hebben.

De bestreden beslissing stelt:

“Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient u immers een persoonlijke vrees voor vervolging te koesteren. U gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar Irak, stelt u dat u geen persoonlijke problemen ondervonden heeft in Suleymaniyah (CGVS, p. 19). U verklaart wel dat na de opkomst van IS in Irak er een discriminatie ontstond van Arabieren door de inheemse bevolking (CGVS, p. 10), dat het contact tussen de Arabieren en de Koerden verslechterde (CGVS, p. 17), maar concrete incidenten kan u niet aanhalen (CGVS, p. 19). Integendeel zelfs, u stelt dat uw leven in Koerdistan perfect was; u verdiende goed, u leefde goed en uw leven was goed daar (CGVS, p. 11). Daarnaast verklaart u ook dat u er een normaal sociaal leven kon leiden, u geeft letterlijk aan dat als je je houdt aan de regels van de stad en als je geen overtredingen doet als een normaal burger, dan word je gerespecteerd, zoals hier in Europa eigenlijk (CGVS, p. 19). De reden om ontslag te nemen bij uw werkgever en uiteindelijk Koerdistan te verlaten geeft ook geen aanleiding om in uw hoofde een persoonlijke vrees voor vervolging te koesteren. U geeft namelijk slechts weer dat er reeds twaalf personen ontslag hadden genomen omdat de situatie niet meer houdbaar was (CGVS, p. 18). U verklaart daarnaast ook dat u vanuit uw werkgever geen druk ondervond om ontslag in te dienen, slechts de algemene omstandigheden veroorzaakten enige vorm van pressie om deze stap te zetten (CGVS, p. 17). Uw ontslag werd ook zonder problemen geaccepteerd, u stelt namelijk dat wegens de menselijke omstandigheden uw werkgever ermee akkoord ging waarmee u aangeeft dat de relatie met uw werkgever niet onoverkomelijk was geworden. U heeft bijgevolg niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.”

Verzoeker voert geen concreet verweer waardoor afbreuk kan worden gedaan aan verschillende elementen van de voormelde motivering. Deze vindt dan ook steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Het door verzoeker bijgebrachte stuk 7 kan evenmin een gegronde vrees voor vervolging aantonen. Het betreft een kopie van een document, hetgeen reeds de authenticiteit op de helling zet aangezien kopieën eenvoudig kunnen gemanipuleerd worden. Daarenboven blijkt dat het besluit in het document werd genomen op 3 juni 2013 en dit op vraag van de drie broers van verzoeker. Verzoeker maakte echter voorheen nooit melding van het bestaan van dergelijk gewichtig document inzake zijn persoonlijke situatie; dit is niet aanvaardbaar aangezien het document dateert van juni 2013, opgesteld werd op vraag van verzoekers broers en verzoeker om de vier-vijf dagen contact heeft met zijn moeder die in Qurnah bij zijn broers verblijft (gehoor CGVS, p.5). Derhalve moet aangenomen worden dat verzoeker hiervan reeds zou zijn ingelicht door zijn moeder tijdens zijn verblijf in Irak (hij vertrok in 2015) of minstens tijdens zijn verblijf in België en dit voor of tijdens de behandeling van zijn asielaanvraag door verweerder; verzoeker brengt aldus dit stuk zo laatst mogelijk aan dat het zijn geloofwaardigheid ondermijnt. Omwille van deze vaststellingen wordt stuk 7 niet dienstig aangevoerd.

Verzoeker stelt verder dat hij niet kan terugkeren naar de Koerdisch Autonome Regio, de plaats waar hij werkte tussen 2010 en 2014. Te dezen wordt vastgesteld dat, indien het al onmogelijk zou zijn om terug te keren naar KAR – *quod non* gelet op zijn regulier verblijf aldaar in de functie van veiligheidsassistent-, verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet naar Bagdad kan waar hij opvang had bij een oom van moeders kant alvorens Irak te verlaten. Het blijkt immers dat verzoeker geen enkele vluchtelingenrechtelijke reden inroept voor zijn vertrek uit Bagdad. Gelet op de ongeloofwaardige bekering tot het atheïsme, alsook gelet op de vaststellingen inzake stuk 7, toont verzoeker evenmin aan dat hij in het zuiden van Irak een gegronde vrees voor vervolging zou hebben.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Inzake de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat hij niet naar de KAR kan gaan omdat hij geen Koerd is. Evenmin zou hij naar Bagdad kunnen gaan of naar Al Qurna (provincie Basra). Daargelaten de vraag naar de mogelijkheid van verzoeker om naar KAR te gaan aangezien hij daar zonder problemen heeft verbleven tussen januari 2010 en 2014, blijkt dat het voor hem mogelijk moet

zijn te verblijven in Bagdad (bij de oom van zijn moeder waar hij maandenlang verbleef voor zijn vertrek naar België) of in het Zuiden van Irak (gelet op vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielaanspraak).

Het staat niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder en getiteld "*UNHCR Position on Returns to Iraq*" dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht.")

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

UNHCR maakt nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Hetzelfde geldt voor Zuid-Irak, *in casu* de provincie Basra waar verzoekers familie woont.

Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een zeer duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad en Zuid-Irak niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Deze regio's zijn in hoofdte van verzoeker geen intern vluchtalternatief aangezien hij en zijn familie (moeder en broers) ervan afkomstig is (Al Qurna, provincie Basra, Zuid-Irak) dan wel al eerder heeft verbleven en dit om redenen die niet gelinkt zijn aan zijn asielmotieven, namelijk bij zijn oom in Bagdad.

Ingevolge het hoger vastgestelde inzake verzoekers asielaanspraak maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS